

การศึกษาเศรษฐกิจสินค้ายางพาราเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา: สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสหพันธรัฐมาเลเซีย

การศึกษาเศรษฐกิจสินค้ายางพาราเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
กรณีศึกษา : สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสหพันธรัฐมาเลเซีย เพื่อศึกษาสถานการณ์การผลิต การตลาด
นโยบายที่เกี่ยวข้องกับสินค้ายางพารา รวมทั้งวิเคราะห์ศักยภาพในการส่งออกสินค้ายางพาราของไทย
เปรียบเทียบกับ 2 ประเทศ ทั้งในตลาดโลกและตลาดอาเซียน โดยใช้ข้อมูลทฤษฎีภูมิการส่งออกยางพาราในช่วง
ปี 2547-2556 ด้วยการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (Relative Comparative
Advantage Index : RCA) และการวิเคราะห์ Boston Consulting Group Matrix (BCG Matrix) เพื่อใช้เป็น
ข้อมูลประกอบในการกำหนดนโยบาย และแนวทางการปรับตัวของเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องในสินค้ายางพารา
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกสินค้ายางพาราของไทยไปยังตลาดโลกและตลาดอาเซียน

ผลการศึกษาวิเคราะห์ พบว่า ด้านการผลิต ปัจจุบันไทยเป็นผู้ผลิตยางในรูปวัตถุดิบอันดับหนึ่ง
ของโลก แต่ในอนาคตข้างหน้าอินโดนีเซียจะก้าวมาเป็นผู้นำด้านการผลิตยางในรูปวัตถุดิบแทนไทย สำหรับ
มาเลเซียมีการผลิตยางพาราเพื่อใช้ในประเทศ ด้านการตลาดและการแปรรูป ทั้งไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย
มีศักยภาพในการส่งออกยางในรูปวัตถุดิบ แต่จากนโยบายขยายพื้นที่ปลูกยางพาราของอินโดนีเซียจะทำให้
อินโดนีเซียเลื่อนฐานะมาเป็นผู้นำด้านการส่งออกแทนที่ไทยเช่นกัน ขณะที่มาเลเซียเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรม
ผลิตภัณฑ์ยางที่ทำให้มาเลเซียเป็นผู้นำการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางในปัจจุบัน ซึ่งไทยและอินโดนีเซียยังคงมุ่งเน้น
การผลิตยางพาราในรูปวัตถุดิบเพื่อส่งออก

ดังนั้น ไทยจึงควรมีมาตรการปรับตัวเพื่อให้เป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมยางพารา โดยในด้านการผลิต
ควรเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพื่อให้ไทยยังคงดำรงการเป็นผู้ผลิตยางรายใหญ่ของโลก โดย ประกาศเขต
ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกยางพาราและให้มีการตัดโค่นยางต้นแก่ที่ให้ผลผลิตต่ำ เพื่อปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี
ให้มีการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรทดแทน และมีการใช้ปุ๋ยที่ถูกต้องและเหมาะสมตามค่าวิเคราะห์ดิน
ส่วนด้านการตลาดและการแปรรูป เน้นลดต้นทุนการตลาด โดยผลักดันให้มีการปรับปรุงการจัดเก็บ cess จาก
ระบบขึ้นบันไดเป็นระบบคงที่ใกล้เคียงกับมาเลเซีย รวมทั้งผลักดันให้ไทยเป็นผู้นำด้านผลิตภัณฑ์ยางแทนการเป็น
ผู้นำด้านผู้ผลิตยางในรูปวัตถุดิบ โดยจัดตั้งสถาบันการศึกษาด้านยางและผลิตภัณฑ์ยาง/ไมยางพารา เพื่อเพิ่ม
บุคลากรด้านผลิตภัณฑ์ยาง สนับสนุนการร่วมลงทุนระหว่างประเทศ ส่งเสริม/สนับสนุนให้ภาคเอกชนปรับปรุง
และขยายโรงงานผลิตภัณฑ์ยาง นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้มีห้องปฏิบัติการทดสอบผลิตภัณฑ์ยางให้ได้
มาตรฐานสากล และส่งเสริมให้ภาครัฐใช้ยางพาราภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อลดการพึ่งพาการส่งออก โดย
เน้นให้มีการนำยางพาราไปใช้ทำถนน ทำฝายยาง ยางรองคอสะพาน บล็อกยางปูพื้น เป็นต้น